

Jag hemställer att styrelsen måtte ges i uppdrag att undersöka möjligheten av och kostnaderna för att installera värmepumpar, drivna av takmonterade solpaneler.

Claes Trygger, lgh 33 och 35

Motiveringar.

1. "Samhället", d.v.s. stat och kommun, önskar uppenbarligen frånhända sig ansvaret för medborgarnas liv och hälsa i händelse av en större katastrof. Detta framgår tydligt av MSB:s allt mer frekventa uppmaningar - spridda i olika tidningar och snart även i en broschyr till hushållen - att lagra mat, vatten, bränsle och sjukvårdsmateriel m.m. Merparten av åtgärderna faller naturligen på de enskilda medborgarna^{*)}, men för boende i flerfamiljshus bör uppvärmningsfrågan lösas gemensamt. Om fjärrvärmesystemet av någon anledning skulle slås ut under en längre tid finns det idag inga möjligheter att värma upp fastigheten. (De öppna spisarna förslår inte långt; dessutom torde det snabbt uppstå brist på ved. Att förvänta sig att varje hushåll skall hålla sig med ett eller flera fotogenelement eller motsvarande är knappast realistiskt; inte heller är det önskvärt ur brandsäkerhetssynpunkt. Att i det tänkta läget förlita sig på fortsatt tillgång till el (och således uppvärmning medelst köksspis) framstår som riskabelt - kraftvärmeverket i Värtan svarar ju för såväl el som fjärrvärme.) Skulle ett längre avbrott inträffa under en kall vinter, finns risk för sprängda rör och radiatorer.

Det som återstår är, att lita till egna resurser i form av värmepumpar drivna av egengenererad el.

2. Även i frånvaro av mer eller mindre allvarliga katastrofscenarios finns anledning att se över energifrågan. Utbyggnaden av fjärrvärmenätet har huvudsakligen varit av godo, men baksidan är att Fortum Värme erhållit ett monopol och i princip kan sätta priset efter eget önskemål. Lika illa är det med elektriciteten; vi har ju sett hur nätägarna kraftigt ökat nätavgifterna på senare tid. Vi har ingen anledning förvänta oss att denna utveckling skall hejdas eller förbytas i sin motsats.

^{*)} Elförsörjningen torde vara den stora akilleshälen. Idag innebär ett strömavbrott att det mesta i hushållet slås ut: att laga mat på elspis blir omöjligt, kyl- och frysaggregat stannar och maten börjar försämrans, teve och nätdrivna radioapparater liksom stationära datorer upphör att fungera. Bärbara datorer och mobiltelefoner fortsätter fungera några timmar, men så småningom kommer batterierna att vara urladdade.

Det finns naturligtvis en lösning på detta problem: batterier. Antingen klassiska blybatterier eller modernare litiumjonbatterier. Inte många människor torde idag vara roade av att installera backup i form av, säg, bilbatterier med växelriktare, så det realistiska alternativet utgörs förmodligen av litiumjonbatterier. Det mest närliggande torde vara Teslas Powerwall, ett väggmonterat batteri med kapaciteten 14 kWh. Kostnaden, inklusive kringutrustning ligger f.n. på 70 à 75 tusen kronor, men kommer förhoppningsvis att sjunka ganska snabbt. (Priset på solceller har minskat med 80 % på fem år; kanske kommer batteripriset att genomgå en liknande utveckling?) Michael Aziz, professor i material- och energiteknologi och ledande forskare i ett batteriprojekt vid Harvard, säger så här:

“If you can get anywhere near the cost target [\$100 per kilowatt-hour of energy storage] then you can change the world. It becomes cost effective to put storage batteries in so many places – this research puts us one step closer to reaching that target.”

\$100 per kWh torde ge en total kostnad för en Powerwall (eller motsvarande) på drygt 20.000 kr. Ett batteri på 14 kWh bör räcka för att driva en modern kyl och frys plus några ledlampor i omkring fem dagar, i bästa fall kanske upp till en vecka. Att laga mat på elspisen är inte att tänka på, för matlagning behövs gas, fotogen eller sprit.